

ร่าง

กรอบยุทธศาสตร์

การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของ
การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง
(สุโขทัย อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก)

กันยายน 2550

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความเป็นมา

- กก.สศช. มีมติให้ สศช. ทำการศึกษาทบทวนแนวทางการพัฒนา คลัสเตอร์ท่องเที่ยวภูเก็ตอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากสถานการณ์และ ปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และได้บรรจุไว้เป็น ภารกิจตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ สศช. กับ กพร. ประจำปี งบประมาณ 2550
- คณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผล กพร. มีมติให้ สศช. ดำเนินการศึกษาเพื่อจัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขีด ความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่างเพิ่มเติม
- เมื่อวันที่ 27 มี.ค. 2550 สศช. ได้หารือร่วมกับผู้แทน ก.มหาดไทย ททท. และมูลนิธิ IMET เพื่อกำหนดแนวทางการทำงาน ร่วมกัน โดยที่ประชุมได้ให้ สศช. เป็นแกนหลักดำเนินการศึกษา และ ทั้ง 3 หน่วยงาน จะสนับสนุนข้อมูลและประสานงานในระดับพื้นที่

ความเป็นมา

- เมื่อวันที่ 10-14 ก.ค. 2550 คณะทำงาน สศช. เดินทางสำรวจข้อมูลเชิงพื้นที่ ครั้งที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลและข้อเท็จจริงในพื้นที่ พร้อมทั้งหารือกับผู้แทนภาครัฐและผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัด พิษณุโลก ตาก สุโขทัย และเพชรบูรณ์
- คณะทำงานได้นำข้อมูลไปศึกษาวิเคราะห์ และประเมินเบื้องต้นตามกรอบ Diamond Model พร้อมทั้งยกร่างข้อเสนอกลยุทธ์หลัก และเมื่อวันที่ 26-30 ส.ค. 2550 เดินทางสำรวจข้อมูลครั้งที่ 2 พร้อมทั้งประชุมหารือกับผู้แทนภาครัฐ ผู้ประกอบการ และสถาบันการศึกษา ในจังหวัดอุดรดิตถ์ สุโขทัย และพิษณุโลก เพื่อขอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อผลการวิเคราะห์และร่างข้อเสนอกลยุทธ์หลัก
- คณะทำงาน สศช. นำข้อมูลและข้อคิดเห็นไปปรับปรุงและยกร่าง "กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง" เพื่อขอความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในวันนี้

หัวข้อนำเสนอ

1

**เงื่อนไขที่ส่งผลกระทบต่อ
การกำหนดทิศทางในการพัฒนา**

2

ผลการประเมินตามกรอบ Diamond Model

3

ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนา

4

ข้อเสนอกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา

เงื่อนไขที่ส่งผลกระทบฯ

ความเชื่อมโยงเศรษฐกิจการเงินโลก

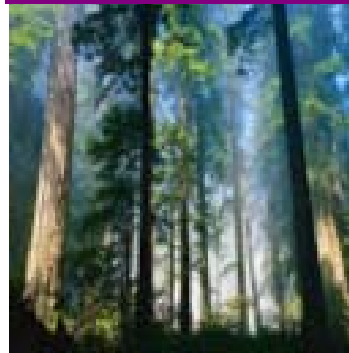
เทคโนโลยี

5 บริบทของการเปลี่ยนแปลง

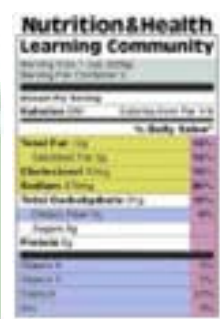
ประชากรและสังคม

ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบการบริโภค

เงื่อนไขที่ส่งผลกระทบฯ

แนวโน้มตลาดท่องเที่ยวโลก

- **WTO** คาดการณ์ว่าในปี 2538-2563 จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เฉลี่ยร้อยละ 4.1 ต่อปี
- พฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีลักษณะเฉพาะมากขึ้น ต้องการประสบการณ์ การปฏิสัมพันธ์กับคนท้องถิ่น การเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง การผจญภัย และการท่องเที่ยวเพื่อดูแลรักษาสุขภาพ
- กลุ่ม **Baby Boom** หรือกลุ่มวัยเกษียณของอเมริกา และญี่ปุ่น ต้องการใช้ชีวิตแบบใหม่ผ่านการท่องเที่ยวมากขึ้น
- กลุ่มประเทศเศรษฐกิจใหม่ (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) มีวัฒนธรรมการใช้ชีวิตด้านการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยพื้นฐานของการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น
- ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางของนักท่องเที่ยวอันดับแรกคือ ความปลอดภัย รองลงมาคือ ความคุ้มค่าเงิน และความง่ายในการติดต่อสื่อสาร

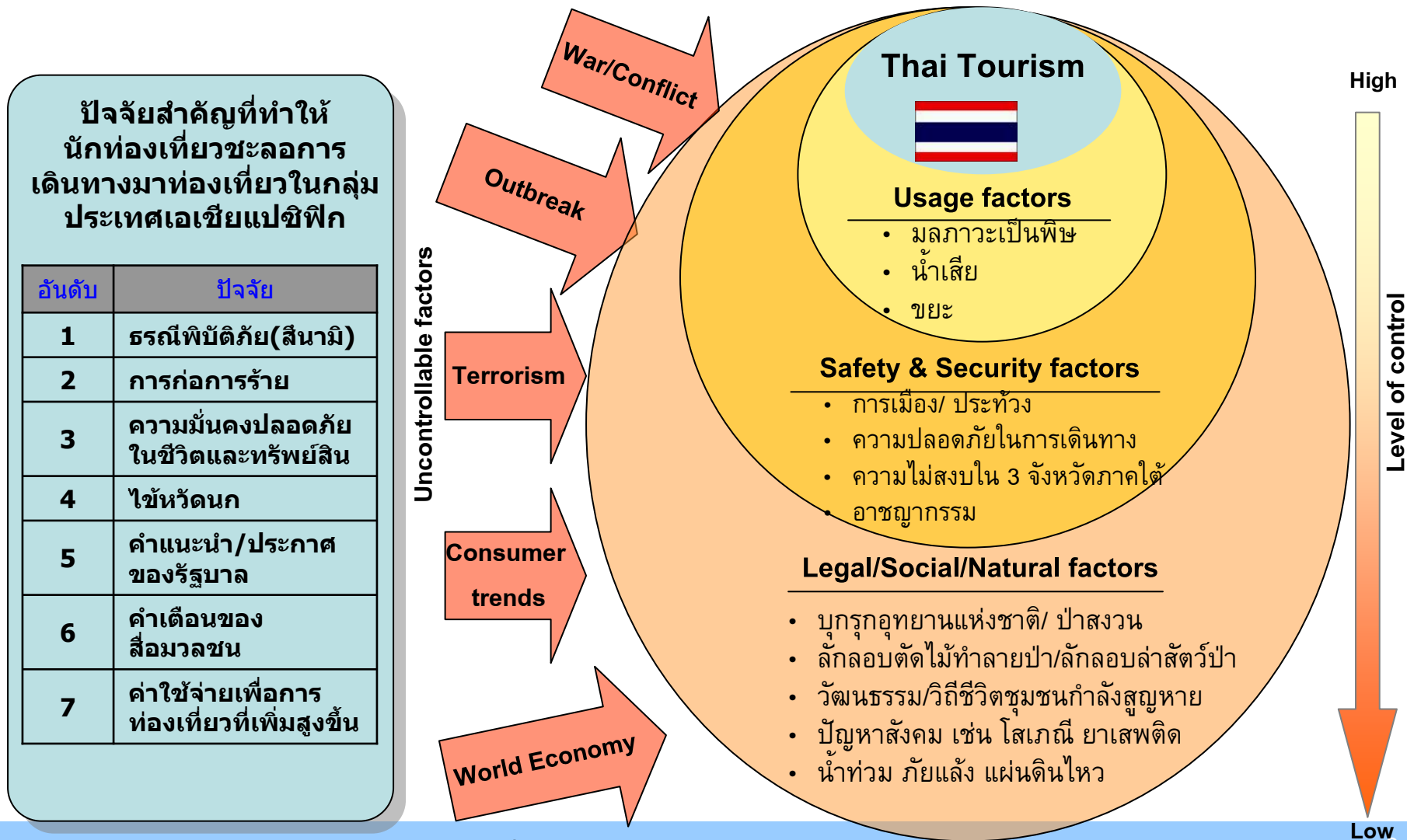
เงื่อนไขที่ส่งผลกระทบฯ

สถานการณ์ท่องเที่ยวของคนไทย

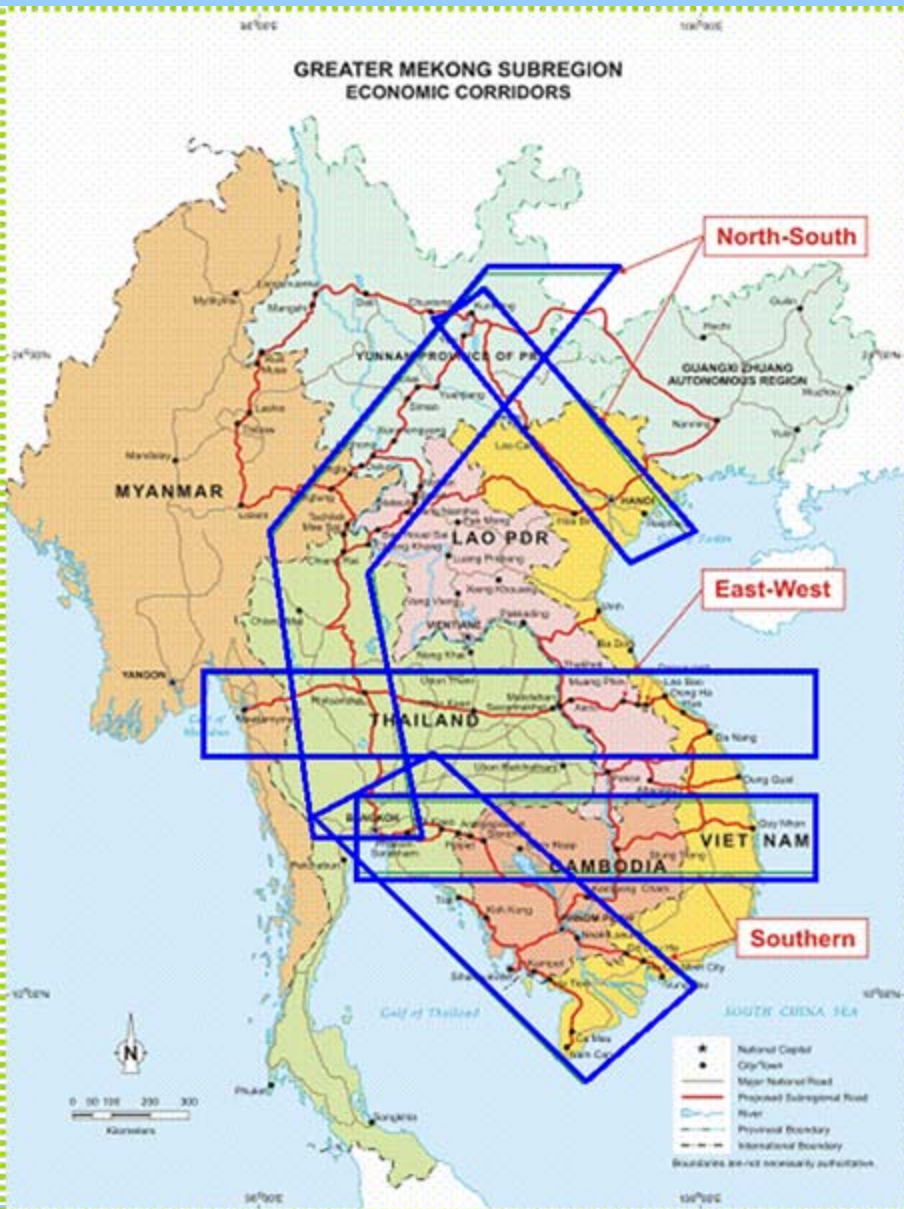
- ปี 2549 แม้จะมีวิกฤตเกิดขึ้นมากมาย แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทย โดยมีจำนวน 81.49 ล้านคน/ครั้ง เพิ่มขึ้นจากปี 2548 ร้อยละ 2.46 และรายได้จากการท่องเที่ยว 365.28 พันล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.37
- แม้ว่ารายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่เป็นการเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของจำนวนเป็นหลัก โดยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวมีแนวโน้มลดลงทุกภาค ยกเว้น กทม. และภาคตะวันออก
- การชะลอตัวทางเศรษฐกิจส่งผลให้นักท่องเที่ยวหันมาเดินทางไปเช้า-เย็นกลับมากขึ้น และจำนวนนักท่องเที่ยวพักค้างคืนลดลง ส่งผลให้มีการเดินทางภายในภูมิภาคเดียวกันเพิ่มขึ้น
- นักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญกับคุณค่าทางจิตใจ และความคุ้มค่าในการเดินทางนิยมท่องเที่ยวระยะใกล้ สนใจสุขภาพ และต้องการหนีความเครียด

เงื่อนไขที่ส่งผลกระทบฯ

การท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่มีความอ่อนไหวต่อปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมการรองรับ เพื่อให้สามารถปรับตัวและเผชิญกับปัญหาได้

เงื่อนไขที่ส่งผลกระทบฯ

- การพัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
- การเชื่อมโยงการพัฒนาตามแนวเส้นทางคมนาคม เพื่อช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ และกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม และอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และคน
- ช่วยส่งเสริมบทบาทของไทยในการเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางการคมนาคมเชื่อมโยงเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภูมิภาค
- ช่วยเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวมายังพื้นที่ท่องเที่ยวบริเวณตอนกลางของประเทศ

หัวข้อนำเสนอ

1

**เงื่อนไขที่ส่งผลกระทบต่อ
การกำหนดทิศทางในการพัฒนา**

2

ผลการประเมินตามกรอบ Diamond Model

3

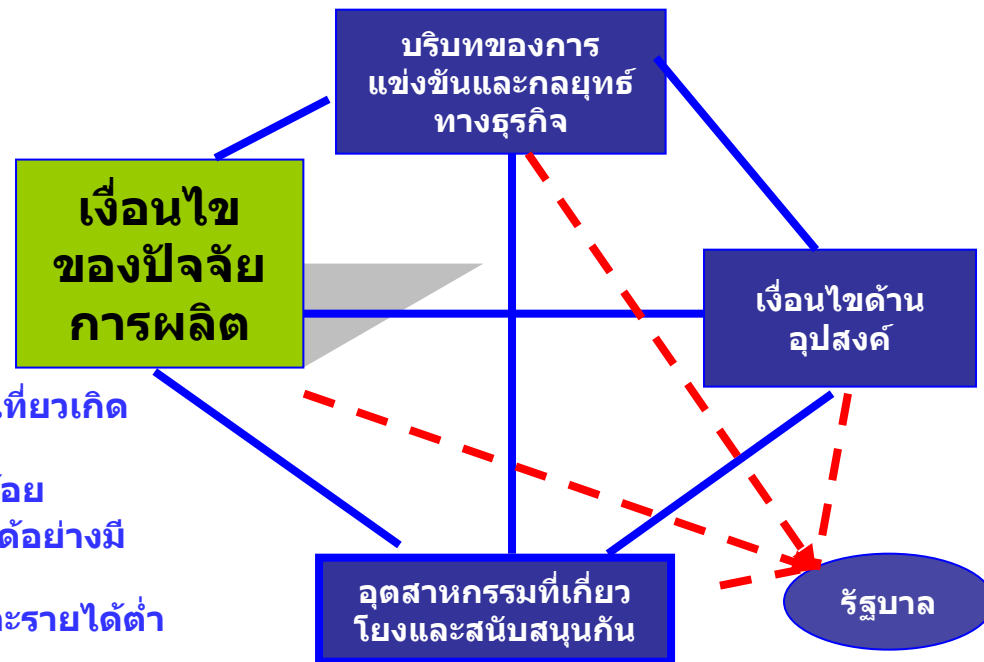
ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนา

4

ข้อเสนอกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา

การประเมินตาม Diamond Model

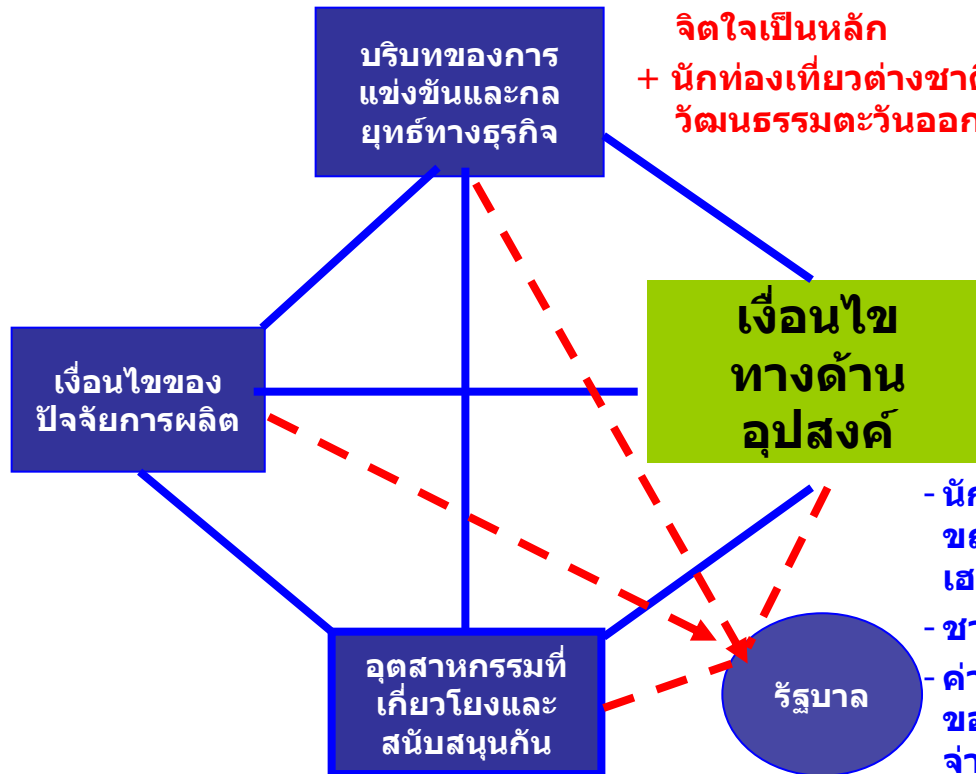
- + อุทยานประวัติศาสตร์แหล่งมรดกโลก 3 แห่ง
- + มีร่องรอยของเส้นทางเดินทัพที่สำคัญๆ ในประวัติศาสตร์
- + แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์
- + มีความพร้อมของโครงข่ายคมนาคมทางบกและอากาศเชื่อมโยงทุกภูมิภาค
- + กำลังแรงงานระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษามีปริมาณเพียงพอกับความต้องการ
- + เป็นต้นกำเนิดของขนบธรรมเนียม จารีต ประเพณี ถิ่นปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน
- + เครือข่ายคมนาคมในเส้นทางหลักมีคุณภาพ
- + มีผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพ
- + มีสถาบันการศึกษาผลิต HR ในพื้นที่

- ขาดการสร้างเรื่องราวและกิจกรรมที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ
- การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวภายใน 5 จังหวัด มีน้อย
- โครงข่ายคมนาคมยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ
- แรงงานในสาขาโรงแรม/ภัตตาคาร มีระดับการศึกษาและรายได้ต่ำ มีแนวโน้มโยกย้ายงานสูง
- สัตว์นครวัดเรือนที่มีอุปสรรค/เทคโนโลยีการสื่อสาร/โทรคมนาคม/อินเทอร์เน็ตต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคเหนือ
- แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมในพื้นที่ ไม่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายมากขึ้นและพำนักอยู่ได้นานวัน

การประเมินตาม Diamond Model

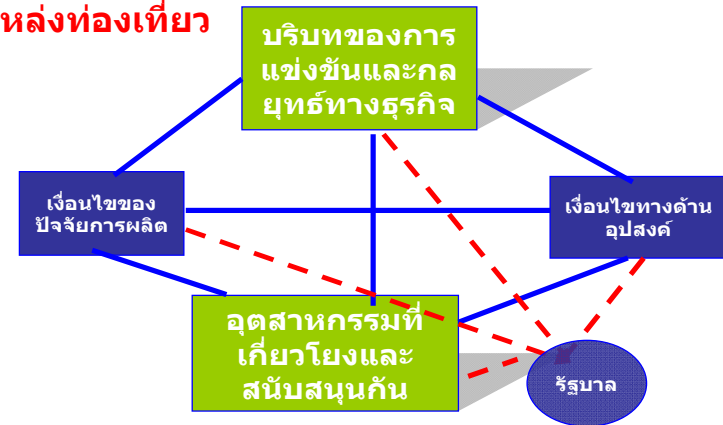
- + ตลาดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยเฉพาะตลาดญี่ปุ่น
- + แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่หลากหลาย สอดคล้องกับพฤติกรรมความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- + กลุ่มจังหวัดยังสามารถขยายตลาดรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ภายใต้กรอบความร่วมมือ GMS
- + นักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการเติมเต็มอารมณ์ ความรู้สึก และหวังผลด้านจิตใจเป็นหลัก
- + นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ และศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมตะวันออก

- การเดินทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคยังมีส่วนน้อย พึ่งพนักท่องเที่ยวกภายในภูมิภาคและกรุงเทพมหานครฯ เป็นหลัก
- นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ค่อนข้างต่ำ
- ไม่ได้เป็นจุดหมายของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง
- นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมพักค้างคืนในบ้านเพื่อนและญาติ ขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติมีสัดส่วนการพักค้างแรมในเกสต์เฮาส์ ซึ่งจองโดยตรงทางอินเทอร์เน็ต เป็นสัดส่วนค่อนข้างสูง
- ชาวต่างชาติกว่าครึ่งเดินทางผ่านพื้นที่โดยไม่แวะพักแรม
- ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้มาเยี่ยมทั้งชาวไทย/เทศ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคเหนือและประเทศ และมีความระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว
- วันพำนักรของนักท่องเที่ยวชาวไทย/เทศ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคเหนือและประเทศ

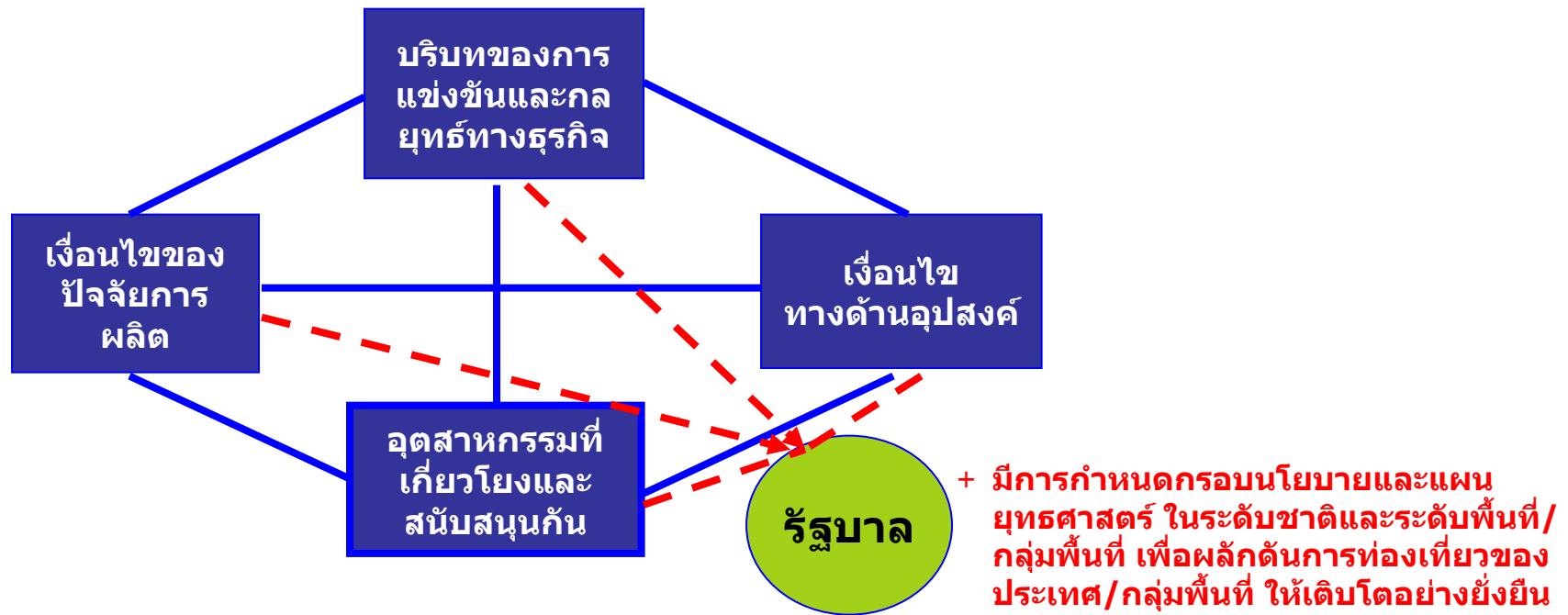
การประเมินตาม Diamond Model

- ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวมักใช้กลยุทธ์การแข่งขันด้านราคา
 - ขาดการควบคุมมาตรฐานด้านคุณภาพและบริการ
 - ดำเนินธุรกิจแบบ Stand-alone มากกว่าการร่วมมือเป็นเครือข่าย
 - นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดขาดความชัดเจน
- + มีโครงการพัฒนา Value Chain ด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด เพื่อส่งเสริมความร่วมมือรัฐ-ชุมชน-เอกชน ในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

- มีองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหลักๆ แต่ขาดการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายในการทำงาน
- ธุรกิจนำเที่ยวท้องถิ่นยังไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะแข่งขันกับธุรกิจนำเที่ยวระดับชาติ ต้องพึ่งพาบริษัทนำเที่ยวจากกรุงเทพมหานคร
- การดำเนินงานของส่วนราชการทุกระดับขาดการบูรณาการด้านการจัดการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นระบบและครบวงจร
- สถานที่พักผ่อนส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดกลางและเล็ก เน้นการแข่งขันด้านราคา ขาดการพัฒนาบุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวก
- ร้านอาหารยังมีประเด็นเรื่องสุขอนามัย และการรักษาคุณภาพและบริการที่มีมาตรฐานสากล
- สินค้าของที่ระลึกเป็นสินค้าท้องถิ่นที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพและความเป็นสากล
- สถาบันการศึกษามีบทบาทจำกัดและทำงานเชิงรับมากกว่าเชิงรุก
- สมาคมและชมรมด้านการท่องเที่ยว ไม่สามารถร่วมกันกำหนดทิศทางพัฒนาการท่องเที่ยวที่พึงปรารถนาาร่วมกัน

การประเมินตาม Diamond Model

- ความร่วมมือและการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในส่วนกลาง และระดับพื้นที่ไม่เข้มแข็ง ขาดความต่อเนื่องทั้งงบประมาณ การวางแผนงาน และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
- ขาดแผนยุทธศาสตร์หลักที่เป็นเอกภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วน
- พื้นที่ไม่อยู่ในเป้าหมายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของส่วนกลาง ทำให้งบประมาณและกำลังคนไม่ได้รับการจัดสรรอย่างพอเพียง

หัวข้อนำเสนอ

1

**เงื่อนไขที่ส่งผลกระทบต่อ
การกำหนดทิศทางในการพัฒนา**

2

ผลการประเมินตามกรอบ Diamond Model

3

ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนา

4

ข้อเสนอกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาท่องเที่ยวกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

หัวข้อนำเสนอ

1

**เงื่อนไขที่ส่งผลกระทบต่อ
การกำหนดทิศทางในการพัฒนา**

2

ผลการประเมินตามกรอบ Diamond Model

3

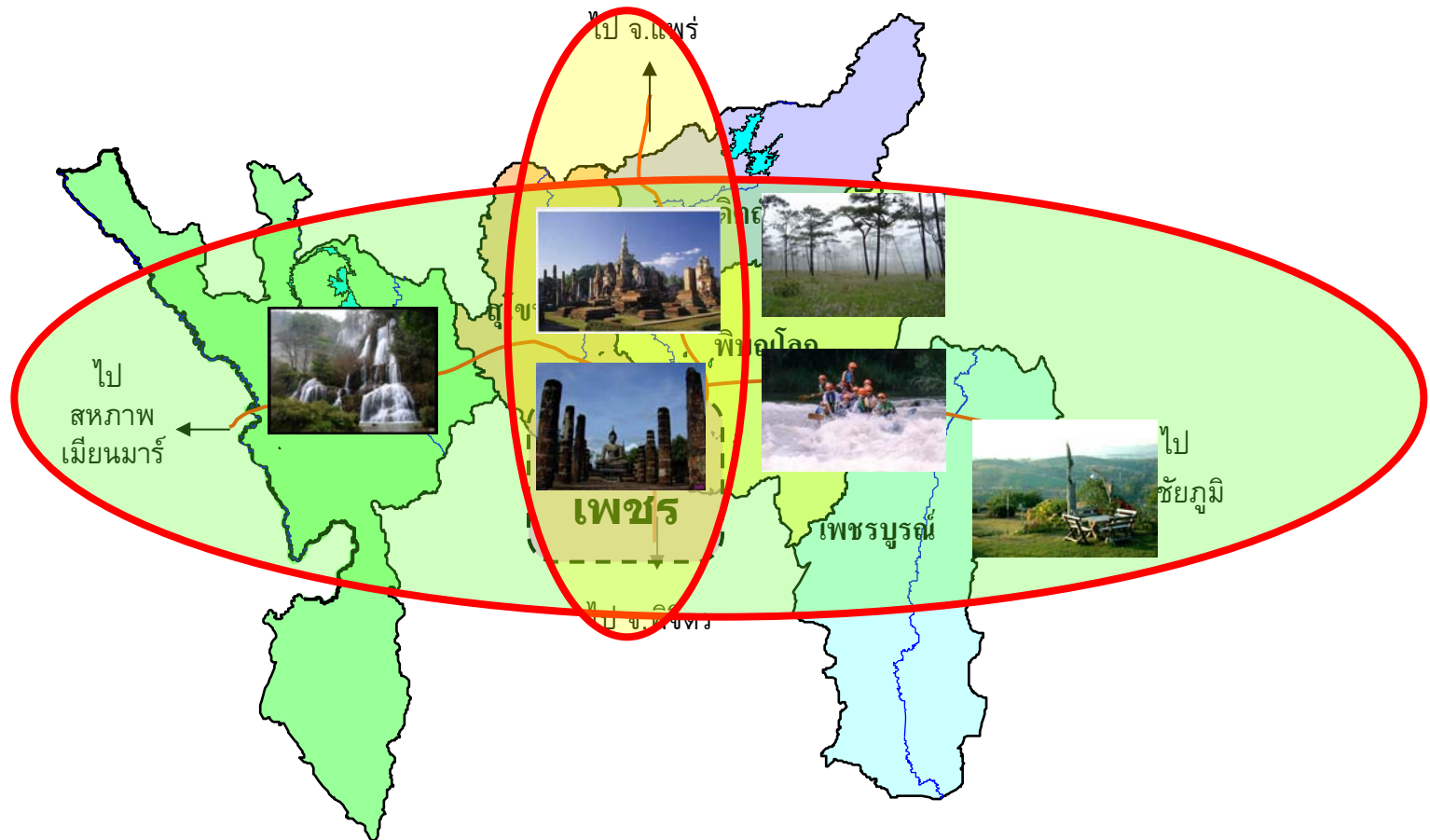
ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนา

4

ข้อเสนอกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา

ตำแหน่งยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยว

“แหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกยุคสุโขทัยและเมืองร่วมสมัย
เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และผจญภัย”

ยุทธศาสตร์ที่ 1: พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและเสริมสร้างกิจกรรมบนฐานความโดดเด่นของทรัพยากรในพื้นที่

เป้าประสงค์ : เพื่อยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวหลักและรองให้เต็มตามศักยภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

- **ฟื้นฟู บูรณะ แหล่งประวัติศาสตร์และโบราณสถานให้สมบูรณ์ ตาม อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลก**
- **จัดทำแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้ชัดเจนสอดคล้องกับศักยภาพและสภาพข้อเท็จจริงของพื้นที่**
- **พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการเข้าถึงและเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว**
- **สนับสนุน ส่งเสริมให้ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยว**
- **ส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้เพียงพอและกระจายตามแหล่งท่องเที่ยวหลัก**

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

เป้าประสงค์ : เพื่อรักษาลานตลาดเดิมที่เป็นคนไทย และเจาะตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายใหม่ๆ ให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและใช้จ่ายในพื้นที่มากขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- จัดตั้ง **Marketing Unit** เพื่อเผยแพร่ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- พัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อวางแผนและส่งเสริมการตลาด
- ส่งเสริมกลยุทธ์ตลาดเพื่อรักษาลานตลาดเดิมภายในประเทศ และทำการตลาดเชิงรุกเพื่อเจาะตลาดกลุ่มเป้าหมายต่างประเทศ
- ส่งเสริมความร่วมมือกับกลุ่มธุรกิจเพื่อนบ้าน เพื่อขยายตลาดภายใต้กรอบความร่วมมือ **GMS**

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : เพื่อเสริมสร้างและปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการและการดำเนินงานของภาคีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มพื้นที่ให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม และคงไว้ซึ่งความสมดุลของการใช้และการสงวนรักษาทรัพยากรทางวัฒนธรรม จารีตประเพณี ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ปรับปรุงกลไกการทำงานของภาครัฐเพื่อสนับสนุนการทำงานในเชิงกลุ่มพื้นที่และเชิงคลัสเตอร์มากยิ่งขึ้น
- เสริมสร้างบทบาท ความเข้มแข็งของภาคเอกชน ชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถาบันการศึกษา
- สร้างความตระหนักแก่เครือข่ายวิสาหกิจเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนายกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- สนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และสภาพข้อเท็จจริงในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับ การขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ : เพื่อพัฒนาปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว และสามารถรองรับการขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวในอนาคต

แนวทางการพัฒนา

- จัดทำแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการเดินทางและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
- ส่งเสริมบทบาทของสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์กลุ่มจังหวัด และพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนา
- จัดทำแผนการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวในอนาคต

ประเด็นเพื่อขอหารือ

ขอความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

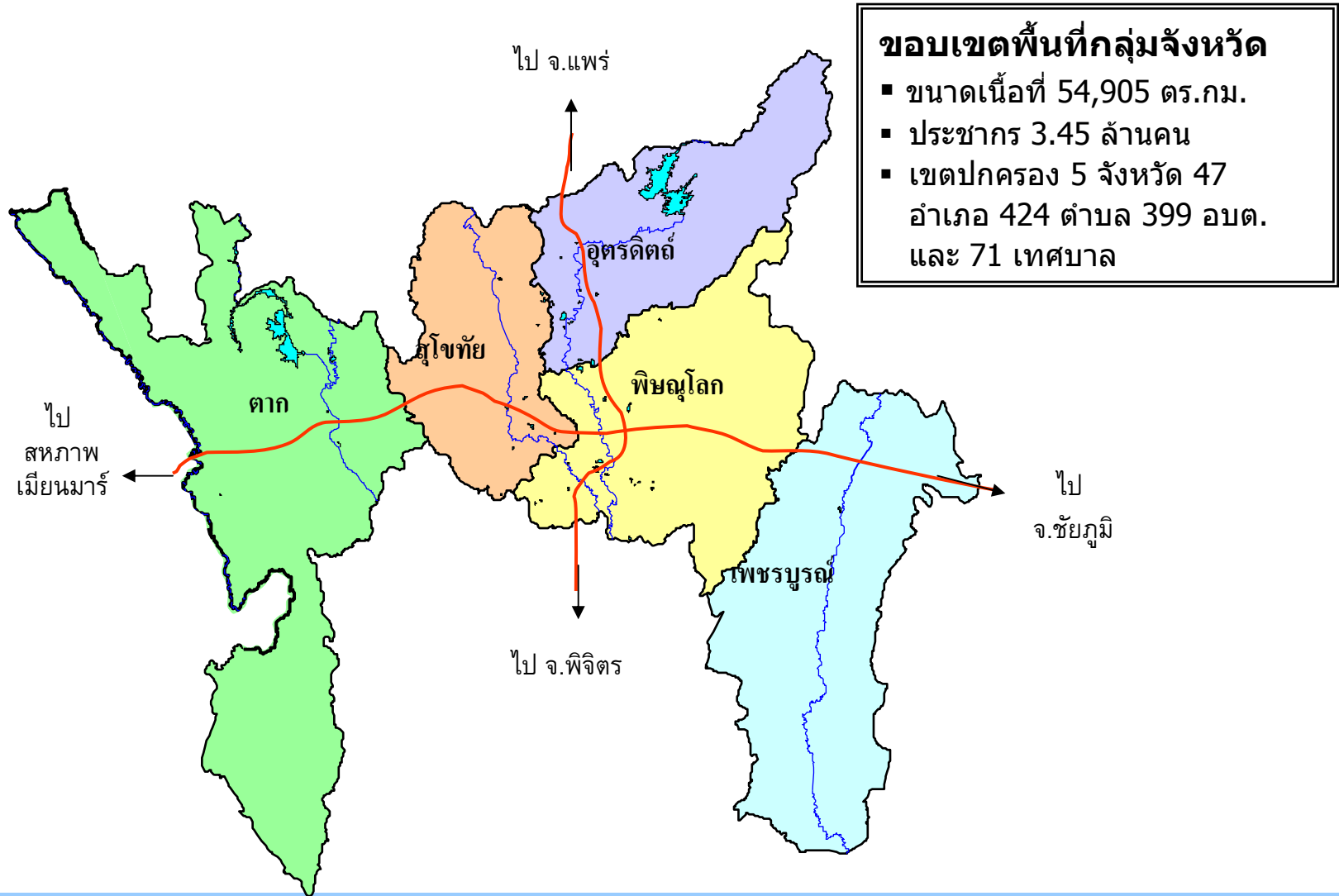
- ❶ การกำหนด Positioning ของกลุ่มจังหวัด
- ❷ ข้อเสนอยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา

www.nesdb.go.th

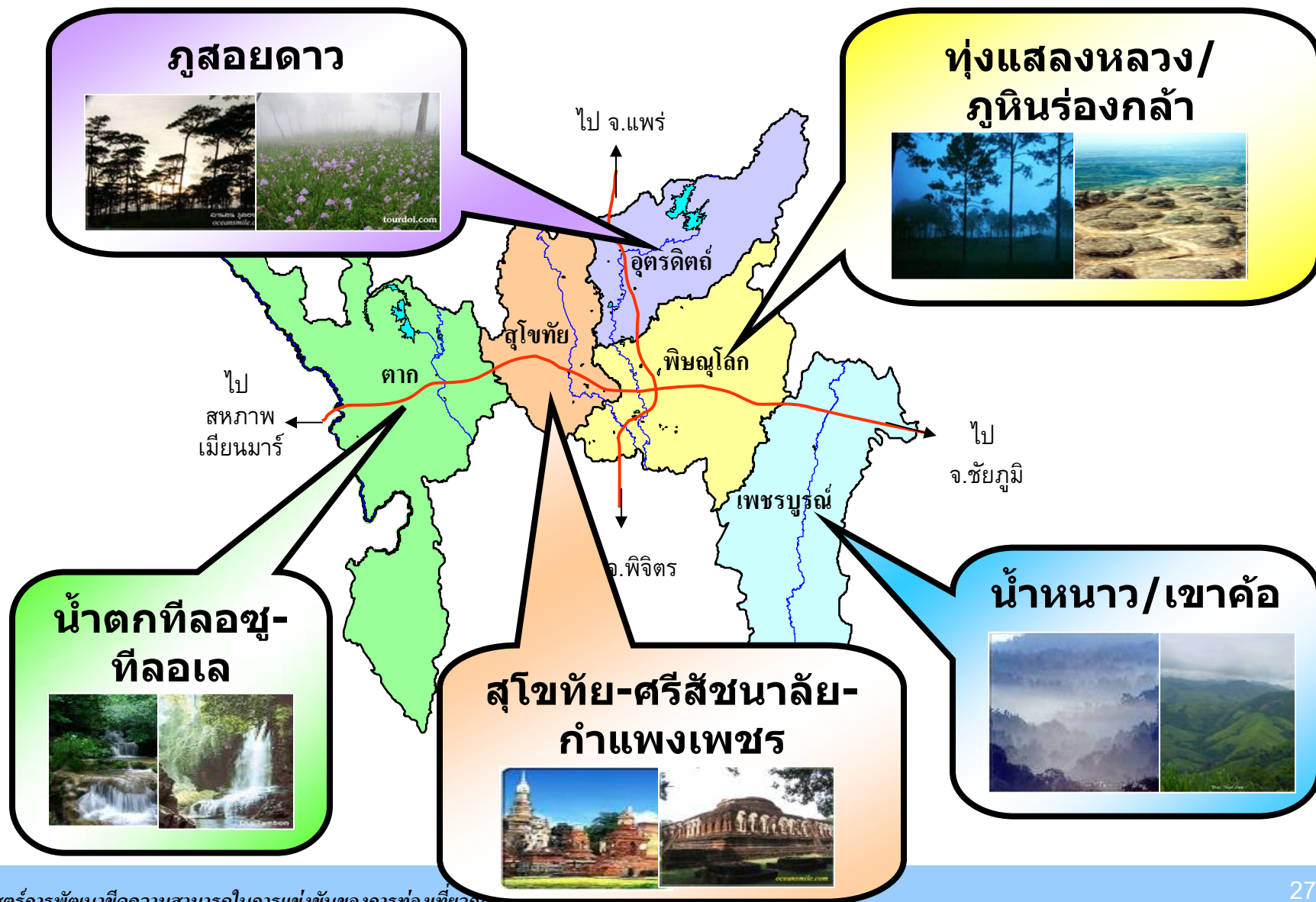

Back Up

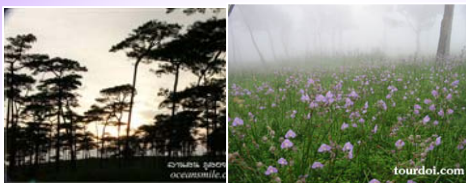
สภาพทั่วไป

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

ภูสอยดาว

ทุ่งแสลงหลวง/ ภูหินร่องกล้า

ไป จ.แพร่

อุตรดิตถ์

สุโขทัย

พิษณุโลก

ตาก

ไป
สหภาพ
เมียนมาร์

ไป
จ.ชัยภูมิ

เพชรบูรณ์

อ.พิจิตร

น้ำตกทีลอซู- ทีลอเล

สุโขทัย-ศรีสัชนาลัย- กำแพงเพชร

น้ำหนาว/เขาค้อ

แหล่งท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนล่าง

จังหวัด	ธรรมชาติ	วัฒนธรรม	เฉพาะ	กิจกรรม	สร้างใหม่
ตาก	70	39	55	11	0
อุตรดิตถ์	41	27	35	17	0
เพชรบูรณ์	84	24	44	10	0
สุโขทัย	32	41	26	14	0
พิษณุโลก	79	22	45	10	0
รวมภาคเหนือตอนล่าง	306	153	205	62	0
ภาคเหนือทั้งหมด	1,125	576	923	212	2

ที่มา: ททท.

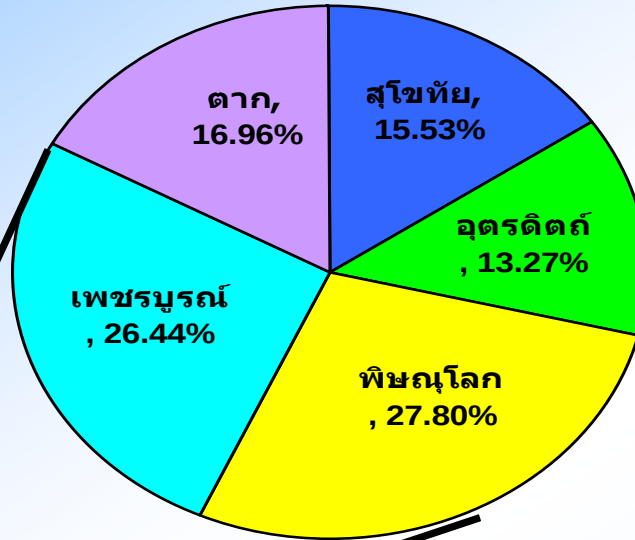
แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 42% เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ขณะที่ 28 % และ 21% เป็นแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะ และ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ตามลำดับ

ภาพรวมเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด ปี 2549

GRP ภาคเหนือ

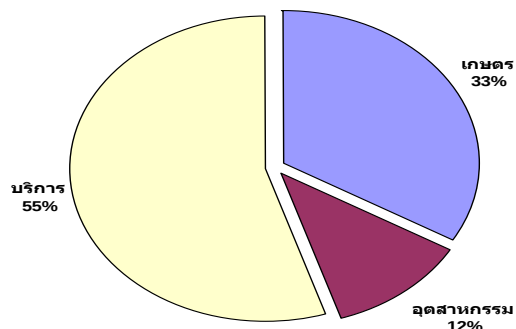
▪ GPP ของกลุ่ม
จังหวัดภาคเหนือ
ตอนบน และ
ภาคเหนือตอน
ล่างกลุ่ม 2 มี
มูลค่า GPP
สัดส่วน 74 %

▪ ภาคเหนือ
ตอนล่างกลุ่ม 1
มีสัดส่วน 26 %

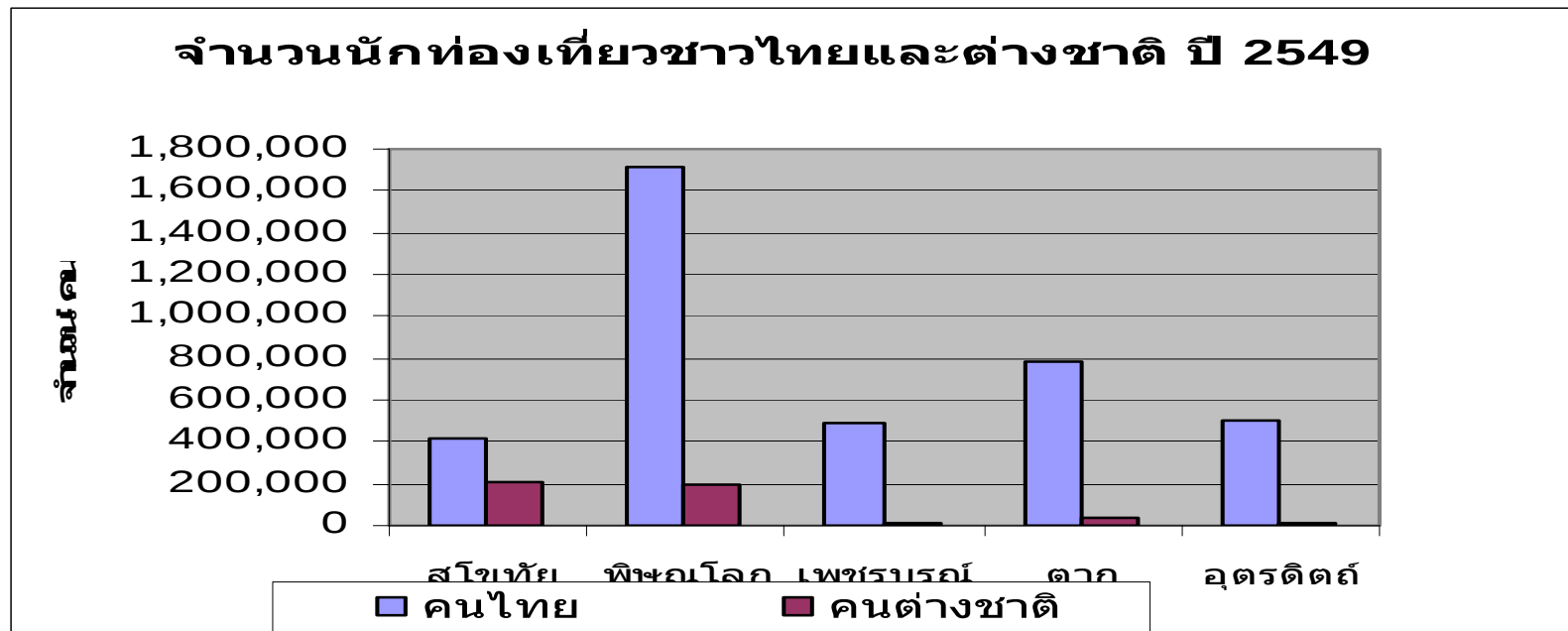
- GPP กลุ่มจังหวัด มี
สัดส่วนร้อยละ 26.0
ของภาคเหนือ
- พืชปลูกมีสัดส่วนสูงสุด
(27.80%) รองลงมา คือ
เพชรบูรณ์ (26.4%) ตาก
(16.9) สุโขทัย (15.5%)
และอุดรดิตถ์(13.3%)

สัดส่วน GPP กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ปี 2549

สาขาบริการมีสัดส่วนต่อ GPP สูงสุด (55%) รองลงมาคือ
สาขาการเกษตร (33%) และอุตสาหกรรม (12%) อย่างไรก็ตาม
สาขาการท่องเที่ยวมีสัดส่วนเพียง 0.8% ของมูลค่า
GPP ของกลุ่มจังหวัดนี้เท่านั้น

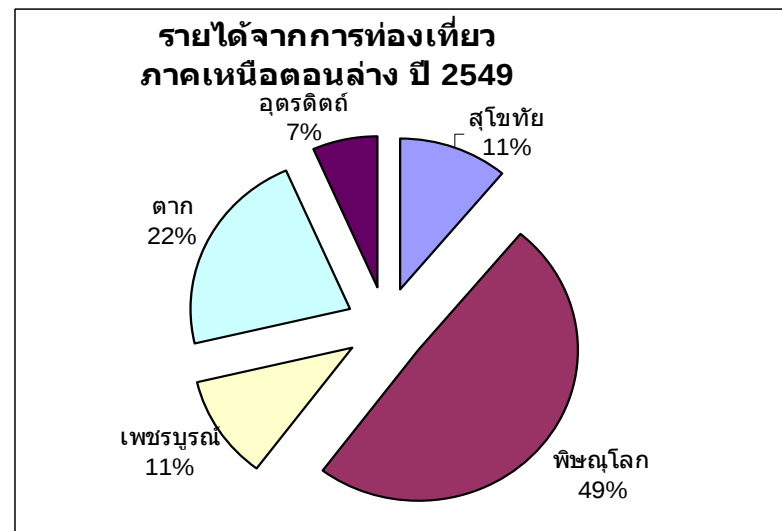
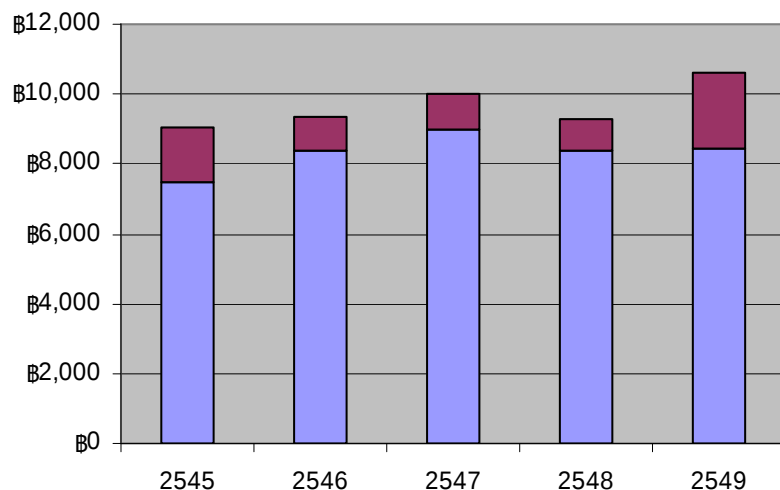
จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้

ที่มา: ททท.

- ในปี 2549 มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวม 4.36 ล้านคน ประมาณ 89.6 % เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย
- สถานที่ที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว 43.6 %) กระจุกตัวอยู่ที่พิษณุโลก รองลงมาคือ ตาก (18.8 %) สุโขทัย (14.5%) อุตรดิตถ์ (11.7%) และเพชรบูรณ์ (11.4%)
- สัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติ 26.91% มาจากเยอรมนี รองลงมา คือ ฝรั่งเศส (17.43%) และสหรัฐฯ (7.32%) โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติ 44.1% กระจุกตัวที่ จ.พิษณุโลก และ 20.4% อยู่ที่ จ.ตาก

รายได้จำแนกตามประเภทนักท่องเที่ยว

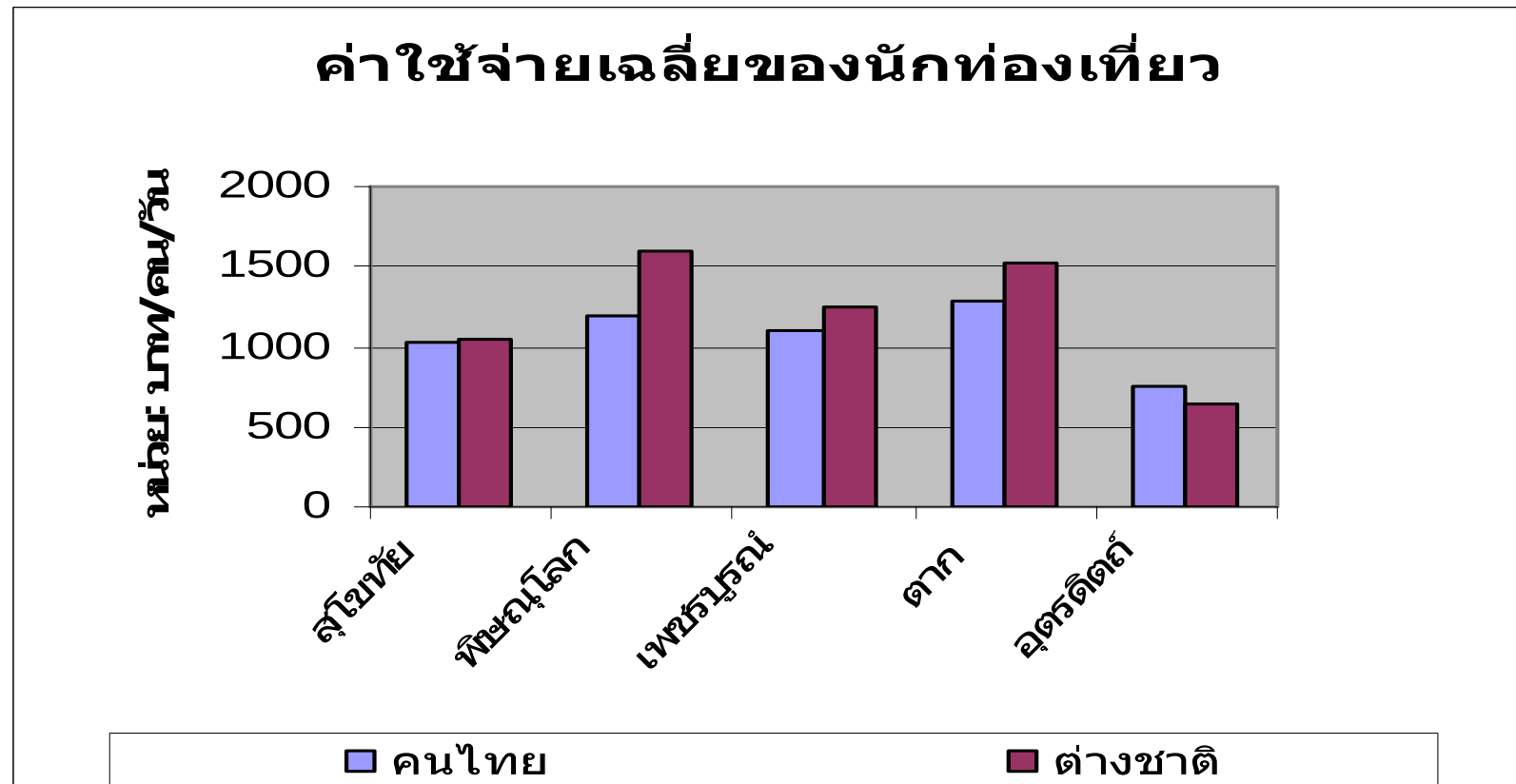

ปี	คนไทย	ชาวต่างชาติ	หน่วย: ล้านบาท
2545	7,455.22	1,606.63	9,061.85
2546	8,369.23	955.26	9,324.49
2547	9,012.31	987.48	9,999.79
2548	8,399.19	908.47	9,049.55
2549	8,469.09	2,147.64	10,616.73

ที่มา: ททท.

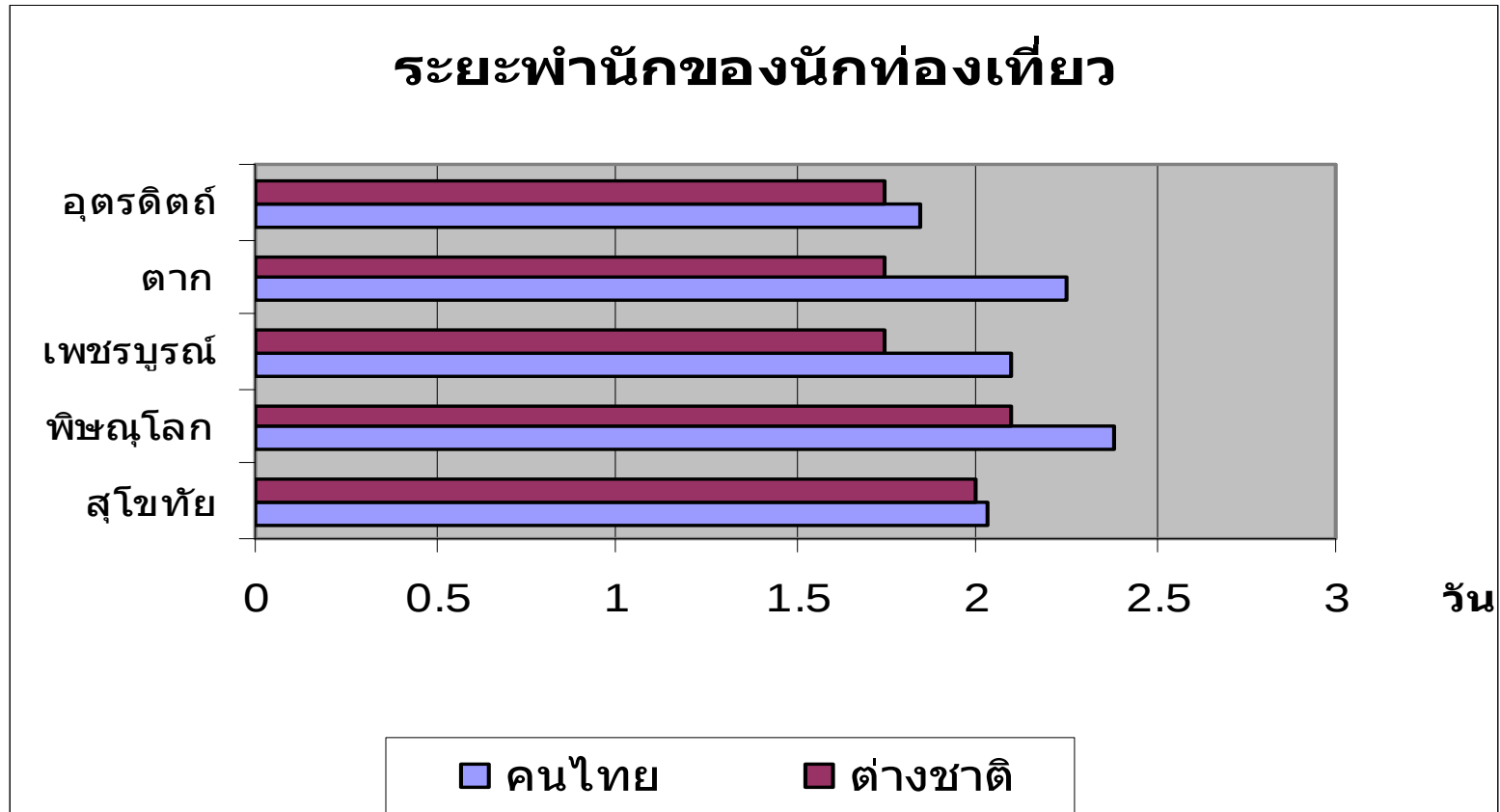
- ปี 2549 กลุ่มจังหวัดนี้มีรายได้รวมจากการท่องเที่ยว 10,616 ล้านบาท 80% มาจากนักท่องเที่ยวชาวไทย และมีแนวโน้มการเติบโตค่อนข้างจะคงที่ ในขณะที่รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว
- พิษณุโลกมีส่วนรายได้สูงสุด 49 % รองลงมา คือ จ.ตาก (22%) และ เพชรบูรณ์ และ สุโขทัย (11% เท่ากัน)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว

- ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน (1,066 บาท และ 1,209 บาท ตามลำดับ) แต่โดยเฉลี่ยแล้วต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ คนไทยเฉลี่ย 1,800 บาท และต่างชาติประมาณ 4,000 บาท/คน/วัน

ระยะเวลาพำนักรของนักท่องเที่ยว

ที่มา: ททท.

- ระยะเวลาพำนักรของคนไทยโดยเฉลี่ย 2.12 วัน ขณะที่ชาวต่างชาติพำนักรเฉลี่ย 1.86 วัน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ คือ 2.8 วันสำหรับคนไทย และชาวต่างชาติ 8.2 วัน